

THAI A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

จงเลือกวิจารณ์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1 (a)

“ช่างซ่อมเวลา”

เริ่มวินาทีกระดิก ทีละวินาที กระดิกตามหน้าที่ของมัน บอกว่านาที่กำลังผ่านไป	เคยได้ยินมาว่า เวลาเป็นดั่งเส้นตรง ที่สั้นที่สุด 15 และเคยได้ยินมาอีกว่า เวลาเหมือนกับวงกลม ที่ไม่เคยมีที่สิ้นสุด
5 เคยได้ยินมาว่า อดีตเป็นเพียงความทรงจำ อนาคตเป็นดั่งความฝัน	เริ่มวินาทีหยุดกระดิก ไม่ได้ทำตามหน้าที่ของมัน
เริ่มวินาทีกระดิก ทีละวินาที 10 กระดิกตามหน้าที่ของมัน บอกว่านาที่กำลังผ่านไป	20 บอกว่านาที่นี้เป็นของช่างซ่อมนาฬิกา แต่ช่างซ่อมเวลาไม่เคยมี

ระริน มุข, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 2001

- บทกวีใช้วิธีการอย่างไรในการทำให้เวลาปรากฏเป็นรูปธรรมจับต้องมองเห็นได้
- บทกวีนำเสนอลักษณะนามธรรมของเวลาอย่างไร
- จงวิเคราะห์การใช้กระบวนภาพ (imagery) เพื่อนำเสนอความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างนาฬิกากับเวลาในบทกวีชิ้นนี้

1 (b)

พื้นไม้กรงรัง เหม็นอับ หลังคาโหว่ปะไว้ด้วยวัสดุนานาชนิด

คำว่า "วัสดุ" ของสถาปนิก อาจจะหมายถึงสิ่งผลิตใหม่หรื แต่ในที่นี้ คำว่า "วัสดุ" หมายถึง เศษสังกะสี ผ้าใบเก่าจนเปื่อย เศษไม้

5 ในที่นี้เขาแทบไม่อยากจะหายใจ แต่หาชีวิตได้ใช้เป็นที่กินอยู่หลับนอน คนที่อยู่ในบ้านนี้ ไม่รู้ด้วยซ้ำว่า พ่อพวกเขาตายเพราะอะไร สุขภาพที่ดีเป็นสิ่งที่เขาไม่รู้จัก เพราะแม้แต่ว่าอาหารที่จะกินเข้าไปมื้อหนึ่งก็ได้มาด้วยความยากเสียแล้ว

มองจากบนสะพานพระรามหก เขาเคยแลเห็นกระท่อมเหล่านี้อยู่กรงรัง น่ากำจัด เพราะทำให้สถานที่นี้เป็นที่น่ารังเกียจ

"นี่ยังไ้ บ้านหนู" เจ้าของไข่เชื้อเชิญแถมแนะนำ

10 แต่ไม่มีที่จะให้นั่งได้เลยในบ้านนั้น

ภาพของคนไข่ที่สิ้นใจคาเตียงผ่าตัดตามมาหลอกลอนเขาอีก เบื้องหลังคนไข้นั้นมี สิ่งที่เขาเห็นดำตาดูอยู่นี้แทบทุกราย วัณโรคชอบเล่นงานคนจน คนที่อยู่ในที่แออัด คนที่อยู่ในสภาพที่มักจะช่วยตนเองไม่ได้

15 หน้าเล็กๆสามหน้าจ้องดูเขาเหมือนจะรอความเมตตา เขาจะใจดำเดินจากไปโดยไม่คิดถึงเด็กเหล่านั้ได้อย่างไร

ไม่ได้มีเพียงสามหน้านี้นะเท่านั้น แต่ยังมีอีกร้อยหน้าชุกซ่อนอยู่ที่ต่างๆ

"เมืองไทยเป็นที่ที่มีอากาศเหมาะกับเชื้อวัณโรค จึงไม่แปลกที่สถิติคนไข้โรคปอดของเรา จะทวีจำนวนขึ้นทุกวัน และบัดนี้จำนวนคนไข้โรคปอดในเมืองเราสูงที่สุด มีคนป่วยมากที่สุดเป็นที่หนึ่งในโลก"

20 หมอจบปาสฐกถาด้วยความสำเร็จ สมาคมสตรีแห่งหนึ่งเชิญหมอไปพูด เพื่อจะหารายได้สมทบทุนมูลนิธิสงเคราะห์ผู้ป่วยด้วยโรคปอด

สตรีกรรมการหลายท่านล้วนแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางสาขาต่างๆ เชิญหมอผู้บรรยายไป เลี้ยงแสดงความยินดี หรือเพื่อขอบคุณ หรืออะไรก็ตามแต่ เขาก็ได้มานั่งในร้านนี้แล้ว

25 เหล้าก่อนอาหารตามธรรมเนียมฝรั่ง เสิร์ฟในถ้วยแก้วบางใส บ้างสีแดงคล้ำ บ้างขาวเผือก แล้วแต่รสนิยมของผู้สั่ง

บนโต๊ะ จานขามลั่นเยิ้มอ่อง ช้อนเงินเป็นมันวาววับ ผ้าปูโต๊ะสีเข้มชุดเดียวกันกับผ้า เช็ดมือที่พับเป็นรูปดอกบัวแย้ม ดนตรีจากแผ่นเสียงเบานุ่มไพเราะ พอเหมาะกับสถานที่

"หมอกคงมีประสบการณ์จากคนไข้มากนะคะ" สตรีที่นั่งข้างเขาชวนคุยขึ้นมาระหว่างรอการ เสิร์ฟอาหาร

- 30 เขาคิดถึงบ้านริมสะพานพระรามหกอย่างฉาบฉวย
 "วันโรคนี้น่ากลัวมาก" หล่อนห่อไหล่ ต่างหูยาวส่องแสงแพรว ไหวสະเหมือนส่องประกาย
 แววับแข่งกันกับดวงตาวารี แลดูเหมือนนิลเม็ดงาม
 ริมฝีปากข้างเจรจาของหล่อนเผยให้เห็นฟันงามราวกับมุก
 "ถ้าดิฉันเป็น คุณหมอมจะรักษาไหมคะ"
- 35 "ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง" หมอวางแก้วเหล้าลง มองดูภาพงดงามที่ประกอบกันเป็นผู้
 หญิงคนหนึ่งอย่างเพลิดเพลिन "แต่ว่า . . ." หมอยิ้มละไม "อย่างคุณหญิงเห็นจะห่างไกลกับวัน
 โรคมามาก" เขาเรียกหล่อนด้วยคำนำหน้าตามศักดิ์ เท่าที่เขาจำได้ หล่อนเป็นธิดาของเสด็จในกรม
 พระองค์หนึ่ง "ผมบอกแล้วว่าวันโรคพิสมัยคนจนหรือไมก็คนอ่อนแอ ขาดอาหาร . . . แต่อย่างท่าน
 ผู้หญิง . . ." เขาจบคำพูดด้วยเหล้าหยดสุดท้ายในแก้วเพียงเท่านั้น
- 40 "อู๊ย . . . จะตาย" เสียงของหล่อนนุ่มนวลราวกับลมพัดใบไม้ "หมอช่างว่า ดิฉันไม่ใช่คน
 รวยดอกนะคะ จนจะตาย"

สุวรรณี สุคนธา, "หนาวเข้าไปถึงหัวใจ", 1972

- ข้อความที่คัดมานี้นำเสนอความแตกต่างของคนสองประเภทในสังคมด้วยวิธีการใด อย่างไร
- บทสนทนาระหว่างหมอและคุณหญิงเผยให้เห็นถึงทัศนคติต่อชีวิตและต่อปัญหาในสังคมของตัวละครทั้งสองอย่างไรบ้าง
- ผู้เขียนสื่อถึงทัศนคติต่อกิจกรรมของสมาคมสตรีอย่างไรบ้าง และด้วยวิธีการใด